

dobîndește astfel nîște aliaje che nu se deosebesc de alama ordinarie.

Bronzul era întreprinsat de cei de la vîrstă în formă de obiecte instrumentelor de arătare, a armelor, etc., mai înainte de a fi cunoscut ferul și oțelul.

Acest aliaj este sălăjesc astăzi spre a face tăbări, clopoțe, statui, obiecte tipărite, timbre de orloșerie, oglindă de telescopie, etc.

Bronzul este mai tare și mai tonită decât cuprul. Se oxidă mai ușor la aer decât acest metal. Densitatea sa este mai mare decât densitatea mediană a metalelor de care este format: aceasta densitate este cuprinzătoare pînă la 8,76 și 8,87.

Când se ține bronzul tonit în contactul aerului, atunci stannumul se oxidă mult mai repede decât cuprul, și acest din urmă metal rămîne cărat în chela din ștrînă. Se poate însă desprinde cuprul bronzuil meseteindălă că oare-care căntitate de același aliaj oxidă mai înainte.

Aliajele de cupru și de stannumă să o mare trăiere a se descompune prin încălzire. Se despart chiar în timpul topiriei în alte doi aliaje: unul că prisos de stannumă care înnoaie pe d'asupra săi este prea tonită; celălalt mai greu să care este prea bogat în cupru. Încălzirea care se face în timpul răcirei aliajelor de cupru și de stannumă provoacă că este că neputind să dosindă niese mară de bronz homogene. Acest rău este prea mare în fonta tăbărilor de bronz; căci niesa fiind formată de aliaje că făsărează disperat, după oare-care pînă la sfîrșitul său, se face într-o insă nîște documente sădăcăflete care sătăcă soliditatea niesei și împiedică a nemeri la semn.

D. d'Arcet a recunoscut că bronzul avea proprietatea că răcește de a dosindă prin călăre destul de maleabilitate spre a se putea lucra că ciocanul; daca se lasă să se răcească închisă într-ună lă rea de pe, debine tare, înțingător și prea sonor. Artele întreprinsează că folos această proprietate a bronzului, în fabricația tamtamelor, cîntă-